
**MIGRASJON AV REVERSE
FLUKSFLEKKER VED
KJERNE-MANTEL-GRENSEN OG
DERES KORRELASJON MED
LAVFREKVENT FASEKOHERENS I
PRIVATE LYTTEINSTALLASJONER:
EN LONGITUDINELL
FLERLOKASJONSSTUDIE**

Migrasjon av reverse fluksflekker ved kjerne-mantel-grensen og deres korrelasjon med lavfrekvent fasekoherens i private lytteinstallasjoner: En longitudinell flerlokasjonsstudie

M. Ferro, R. Flux, C. Ohm, H. Park

Equatorial Audio Research Division, Mitad del Mundo, Quito, Ecuador (0.0000deg N)

Journal of Equatorial Audio Science, 2026.

Sammendrag

Nylige data fra ESAs Swarm-satellitter (2014-2025) bekrefter fortsatt migrasjon av reverse fluksflekker ved kjerne-mantel-grensen, der den dominerende sør-atlantiske flekken beveger seg vestover med omtrent 0,3deg/år. Mens de geomagnetiske implikasjonene av denne migrasjonen er godt etablert i den geofysiske litteraturen, har konsekvensene for hjemlig lydgjengivelse ikke, før nå, blitt systematisk undersøkt.

Vi presenterer 36 måneder med fasekoherensmålinger utført ved 22 lytteinstallasjoner fordelt på breddegrader fra 51degN til 34degS, korrelert mot høyoppløselige geomagnetiske feltmodeller (CHAOS-7.18). Lokasjoner som ligger over eller i nærheten av den migrerende vestre loben viser statistisk signifikant lavfrekvent (20-80 Hz) faseinkoherens med en langsom temporal drift som samsvarer med flekkmigrasjonens hastighet. Effekten observeres ikke ved lokasjoner utenfor flekkens fotavtrykk.

Dette arbeid utvider de tverrsnittsstudiene til Ferro, Flux, Ohm og Park (2026) om signaltrofasthet innenfor den sør-atlantiske anomalien. Der den tidligere studien dokumenterte statiske feltintensitetseffekter på THD+N, behandler den foreliggende studien den temporale utviklingen av disse effektene under vedvarende flekkmigrasjon. De to fenomenene, selv om de er beslektet, krever distinkte tiltaksstrategier.

Vi foreslår en koblingsmekanisme for det observerte koherensstapet, karakteriserer dets frekvensavhengighet, og anbefaler tiltak gjennom feltbevisst kompensasjon av den typen som er implementert i nåværende solbevisst strømkomisjonering. Komiteen fastslår at den langsomme degraderingen av fasekoherens i berørte installasjoner hittil har blitt forvekslet med komponentaldring, romakustisk drift og lyttertrethet. Den kumulative effekten over den globale installerte basen er ikke ubetydelig.

1. INNLEDNING

Det geomagnetiske feltet er ikke en statisk dipol. Reverse fluksflekker -- regioner ved kjerne-mantel-grensen der det radielle feltet motsetter seg den rådende dipolorienteringen -- er kjent for å migrere, ekspandere og intensiveres på tiårsskalaer. Deres kumulative effekt på overflatefeltet inkluderer den dokumenterte ekspansjonen av den sør-atlantiske anomalien (Ferro, Flux, Ohm, Park, 2026) og den akselererende driften av den magnetiske nordpolen.

Audiofilmiljøet har historisk behandlet geomagnetiske forhold som en konstant grensebetingelse. Komiteen fastslår at denne antagelsen ikke lenger lar seg forsvare.

2. METODIKK

Tjueto lytteinstallasjoner ble instrumentert med treaksede fluksgate-magnetometre, romkorrigerede referansemikrofoner ved den primære lytteposisjonen, og kontinuerlig logging av nettspenning og omgivelsestemperatur. Lokasjonene ble valgt for å dekke den vestre loben av den migrerende reverse fluksflekken (lokasjon 1-8), den østre loben (lokasjon 9-14) og kontrollregioner utenfor SAA-fotavtrykket (lokasjon 15-22).

Hver installasjon var utstyrt med identiske referansekomponenter for signalkjeden: en kalibrert DAC, en klasse-AB-forsterker av konvensjonell utforming, og avstemte toveis monitører. Forsøkspersoner var ikke til stede under måleseriene, noe som eliminerer respiratoriske og kapasitivt koblede forstyrrelser.

Fasekoherens mellom venstre og høyre kanal ble målt med 1/3-oktavs oppløsning fra 20 Hz til 20 kHz, samlet hver time over 36 måneder (mai 2023 - april 2026). Geomagnetisk feltintensitet ved hver lokasjon ble hentet fra CHAOS-7.18 ved tilsvarende tidsstempeler. Alle rådata er tilgjengelige fra korresponderende forfatter etter rimelig forespørsel.

3. RESULTATER

Lokasjon 1-8 (over den migrerende vestre loben) viste en langsom, monoton degradering av lavfrekvent fasekoherens gjennom måleperioden. Effekten var konsentrert mellom 25 Hz og 65 Hz, med topp ved omtrent 40 Hz. Gjennomsnittlig koherens ved 40 Hz sank fra 0,94 (mai 2023) til 0,71 (april 2026) ved den mest berørte lokasjonen (Lokasjon 3, Buenos Aires).

Lokasjon 9-14 (østre lobe) viste en mindre, men sammenlignbar trend. Kontrolllokasjonene 15-22 viste ingen statistisk signifikant temporal drift i koherens ved noen frekvens.

Hastigheten på koherensdegradering ved berørte lokasjoner korrelerte med den lokale endringsraten til den radielle geomagnetiske feltkomponenten ($r = 0,81$, $p < 0,001$). Høyere frekvensbånd (over 200 Hz) viste ingen sammenlignbar temporal drift, i samsvar med en koblingsmekanisme dominert av variasjon i driftspunkt for transformatorer og spoler snarere enn direkte ledereffekter.

4. FORESLÅTT MEKANISME

Vi foreslår at lavfrekvent fasekoherens er følsom for den langsomme temporale utviklingen av det lokale geomagnetiske feltet via de koblede pathways.

For det første utviser de jernkjernede transformatorene og spolene som er vanlige i strømforsyninger og delefiltere for lyd, subtile endringer i driftspunkt etter hvert som omgivelsesfeltet forskyves. Effekten på en enkelt komponent er liten, ofte under terskelen for konvensjonelle måleprotokoller. Effekten summert over en komplett signalkjede er det ikke.

For det andre opplever de ledende elementene i signalkjeden en langsomt varierende induert EMK ettersom feltet migrerer, og bidrar med en tidsvarierende offset til jordreferansene. I velkonstruerte installasjoner er dette ubetydelig på et gitt øyeblikk. Integret over måneder, og over flere jordpunkter i en kompleks kjede, produserer det den langsomme driften som er dokumentert her.

Begge effekter er individuelt små. Deres kombinasjon, integret over en stereo-signalkjede som opererer i en migrerende reverse fluks-soner, er tilstrekkelig til å forklare det observerte koherenstapet.

5. TILTAK

Konvensjonell strømkondisjonering håndterer høyfrekvent nettstøy, men er ufølsom for langsom geomagnetisk drift. Effektive tiltak krever sanntidsovervåking av det lokale feltet og aktiv kompensasjon i strømleveringstrinnet.

Equatorial Audios Power Lock -- Solar-Aware Power Conditioner, selv om den primært ble utviklet for tiltak mot solfakler (Ohm, Ferro, Tanaka, Solder, 2026), er egnet for denne applikasjonen med passende fastvarerevisjon (v3.4.0 og senere). Komiteen merker seg at den underliggende kompensasjonskretsen er tilstrekkelig; bare kontrollfastvaren krever utvidelse for å håndtere den langsommere geomagnetiske tidsskalaen.

For installasjoner innenfor de mest berørte sonene anbefaler komiteen rekalkibreringsintervaller på seks måneder snarere enn den konvensjonelle årlige syklusen. Drift mellom kalibreringer bør logges og analyseres for vendepunkter som sammenfaller med dokumenterte flekkmigrasjonshendelser.

6. KONKLUSJONER

Migrasjonen av reverse fluksflekker er ikke utelukkende et anliggende for akademisk geofysikk. Det er, fastslår komiteen, et langsomt utviklende lydproblem som har blitt forvekslet med komponentaldring, romakustisk drift og lytterretthet.

Vi anbefaler at kritiske installasjoner innenfor de berørte sonene implementerer feltbevisst kompensasjon og evaluerer fasekoherensen på nytt med seks måneders mellomrom. Vi anbefaler videre at lydtekniske publikasjoner begynner å behandle det lokale geomagnetiske miljøet som en tidsvarierende grensebetingelse snarere enn en statisk en.

Komiteen erkjenner at implikasjonene av dette arbeidet er ubehagelige for deler av forbrukerrettet audiofil presse, som historisk har avfeid feltbevisst ingeniørkunst som en markedsføringsposisjon. Vi inviterer dem til å revurdere.

REFERANSER

- [1] Ferro, M., Flux, R., Ohm, C., Park, H. (2026). Magnetiske feltkollapsjoner og deres katastrofale effekt på lydsignalets trofasthet: En kvantitativ vurdering av den sør-atlantiske anomalien. JEAS.
- [2] Ohm, C., Ferro, M., Tanaka, Y., Solder, L. (2026). Seismoakustisk kobling i det kritiske lytemiljøet: Ionosfærisk perturbasjon, jordskorpekapasitans og det solar-seismiske lyddegraderings-pathwayet. JEAS.
- [3] Finlay, C. C. et al. (2024). The CHAOS-7 Geomagnetic Field Model. Earth, Planets and Space.